

des extra Betaling for et Arbejde, som Vedkommende vilde paatage sig udenfor den fastsatte Tid. Iøvrigt er der blevet gjort opmærksom paa — hvad jeg dog skal gjentage her — at naar den ærebe Minister har et eller andet Extraarbejde, der skal udføres, saa vil han gennem Finantsloven kunne faae en Sum dertil, og jeg skal i den Henseende erindre det ærebe Thing om, at der under Cultusministeriet er et Tilfælde af den Art — i den Finantslov, som endnu er under Forhandling. Der er netop en Sum til „andre Udgifter“ blevet forhøjet, fordi Ministeren har ladet Rigsdagen underrette om, at den var vel knap til at faae afskillige vigtige Arbejder udførte, og det har ikke fra Thingets Side manglet paa Beredvillighed til at opfylde dette Forlangende — Noget jeg ikke tvivler om altid vil være Tilfældet, naar der vises gyldige Grunde for at give denne hyderligere Betaling. Jeg kan derfor ikke indsee, at det skulde være muligt, at Vedtagelsen af dette Endringsforslag i mindste Maade skulde kunne komme til at skade Stats-tjenesten.

Oppermann: Jeg kan ikke nægte, at jeg meget skulde ønske, at Thinget ikke vilde tiltræde det Forslag, der er fremsat til § 4, og da jeg ellers staaer paa samme Standpunkt, som det ærebe Things Fleertal har staaet i denne Sag, maa jeg udbede mig Tilladelse til i Korthed at motivere hvorfor. Vi have længe nok heri Folkethinget ønsket Reformen i de ministerielle Contorer. Det har været udtalt her, som en meget udbredt Mening, at Apparatet var større og gif besværligere end nødvendigt. I den nu forelagte Lønningslov troer jeg, at Enhver maa see et Skridt henimod en Formindskelse af Apparatets Størrelse, og derfor ogsaa haaber en Formindskelse af den Besværlighed, hvormed det hidtil har arbejdet. Smidlertid maa jeg lægge særdeles Vægt paa, at Bestemmelserne i Loven kun skulle gjælde for et Tidsrum af 5 Aar, og derefter underkastes et Eftersyn. Det er ikke let muligt for nogen Regjering at sige ganske bestemt: vi kunne hjælpe os med det Antal Personer i de og de Embedsclasser; thi det kommer derved saa faare meget an paa, hvorvidt Forretnings-

tiden indskrænkes til det virkelig Nødvendige, hvorvidt det overflødige Skriveri bortfalder. Jeg har ikke megen Kjendskab til de forskellige ministerielle Contorer; men jeg kan ikke nægte, at et Par enkelte Steder, hvor jeg har havt Anledning og Leilighed til at gjøre mig nøiere bekendt med Forretningernes Art og den Maade, hvorpaa de drives og fremmes, har det gjort det Indtryk paa mig, at der kunde gjøres betydelige Indskrænkninger, naar man idethede indskrænkede det overflødige Skriveri og den overflødige Frem- og Tilbagejenden af Sagerne. Jeg skal i saa Henseende særlig nævne et bestemt Contor, en bestemt Forretnings-green, hvor jeg i den mindste Detail skal kunne godtgjøre det, det er Landmaaler- og Matrifikelcontoret. Naar nu det Personale, som Ministerierne have til deres Raadighed, bliver saa betydeligt indskrænket som ved denne Lov, (Tscherning: Aldeles ikke!) troer jeg, at der er nogen Grund til ikke at paalægge Ministerierne altfor snævre Bænd desforuden; vi maae nemlig vel huske paa, — jeg har idetmindste ikke de Gange, jeg har siddet i Finantsudvalget, oplevet noget Saadant, — at Ministeriet ikke nægter Udvalget nogen som helst Oplysning om saadanne Summer, hvorover det har nogen friere Raadighed, om hvorledes de i det løbende Aar indtil Dato ere blevne anvendte, og hvorledes de paatænkes anvendte i Fremtiden. Altsaa hvert Aar vil Finantsudvalget kunne have liggende for sig: hvilke ere de runde Summer, hvorom der her er Tale, hvorledes ere de i inbeværende Aar til Dato blevne anvendte, til hvilke Personer, for hvilket Arbejde? Skulde det saa vise sig, hvad jeg efter de Forhandlinger, som her have været førte, dog ikke troer muligt, idetmindste ikke under det nærværende Ministerium, at man anvendte disse Summer paa en utilbørlig Maade til at indføre Noget, som den ærebe Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) karakteriserede som et nyt Raadesecretariat, saa er der en stor og billig Opfordring for dette Thing til i Finantsloven, støttet paa disse Kjendsgjerninger, at indsætte den i saa Henseende nødvendige Clausul (Tscherning: Saa bliver den taget ud!). Dette Thing kan i Finantsloven ind-